

El nombre

Amb l'accident gramatical del nombre es denota si un mot es refereix a una sola persona o cosa (nombre singular) o a més d'una (nombre plural). Però, en la pràctica del llenguatge, no tots els casos es distribueixen segons aquesta formulació teòrica, i, de fet, no creiem pas que sigui possible d'establir un esquema exhaustiu de tots aquells que no s'hi ajusten rigorosament, això és, de l'ús dels mots subjectes a aquest accident gramatical, que poden revestir la forma del singular o la del plural independentment de la idea o de la realitat lògica que designen o que expressen. Veiem, així, que en el cas dels noms que tenen un cert valor col·lectiu o genèric, el nombre gramatical no sempre ve determinat per una realitat lògica o material. Diem, per exemple, *una llura de xocolata* i *una llura de torrons*, sense que hi hagi cap diferència lògica entre aquestes dues designacions, o bé *El llop és un animal carnisser* referint-nos no a un sot-individu sinó a tota l'espècie.

En l'ús actual, i en el cas concret de certs noms que designen substàncies o elements vegetals, creiem notar una vacil·lació creixent que es resol sovint en l'adopció del nombre plural, contràriament al que podem considerar l'ús tradicional. És evident que en aquest camp no es poden fer afirmacions generals, que podrien ésser fàcilment desmentides pels fets, però, per exemple, no sembla massa aventurat d'afirmar que en certes expressions els noms dels cereals revesteixen sempre la forma del singular i els dels llegums la del plural: *un sac de blat*, *un quilo d'ordi*, *un morralet de civada* i *un sac de mongetes*, *un quilo de faves* i *un plat de cigrons*. Usats amb valor genèric, noms com *flor* i *fulla*, revesteixen adés la forma del singular, *un arbre que fa la flor blanca*, *un arbre de fulla tendra*, adés del plural, *les flors d'ametller*, *les fulles del salze*, però alguns com *arbre*, *planta* i *bolet* sembla que han de revestir sempre la forma del plural en casos com *els arbres del bosc*, *les plantes del jardí*, *un cistell de bolets* i, en canvi, en casos anàlegs, d'altres com *herba*, *gespa*, *molsa fruita* i *raim* creiem que demanem més aviat la forma del singular: *l'herba del prat*, *la gespa del jardí*, *la molsa de la font*, *un cistell de fruita*, *un quilo de raim*. És en aquests darrers casos que observem una forta i, al nostre entendre, indeguda tendència a l'ús de les formes del plural — *un cistell de fruites* —, que creiem que hauria d'ésser corregida.